

Субота уочи Митровдана. Дан у народу познат као Митровске задушнице, дан када се по традицији Срби сећају својих родитеља, браће, сестара, пријатеља, кумова, који су се у физичком смислу у неком тренутку одвојили од нас, али који са нама заједно обитавају у Божјој Творевини у духовној равни. Знам да ће се атеисти грохотом смејати самој помисли да неко верује у вечни живот, јер је за њих само смрт вечна, али нама Србима се ипак више свиђа да је управо живот вечан, у то верујемо, па макар нам се због тога смејали.

Срби тога дана обилазе гробља, служе парастосе својим ближњима, и одлазе кућама са олакшањем које им пружа осећање да су барем накратко, били заједно са њима драгим особама чијег су физичког присуства у једном тренутку били лишени. Отићи на гробље и није тако тешко, осим ако се тај одлазак не односи на гробља у Метохији и на Косову, где такав одлазак представља прави подвиг.

Православно гробље као "паралелна институција"

Пише: Александар Б. Ћикић
недеља, 04 новембар 2012 21:40

Православно гробље као "паралелна институција"

Пише: Александар Б. Ћикић
недеља, 04 новембар 2012 21:40

Православно гробље као "паралелна институција"

Пише: Александар Б. Ђикић
недеља, 04 новембар 2012 21:40

